

Ročník 1970

Sbírka zákonů

Československá socialistická republika

ČESKÁ
SOCIALISTICKÁ REPUBLIKA

SLOVENSKÁ
SOCIALISTICKÁ REPUBLIKA

Částka 24

Vydána dne 11. srpna 1970

Cena 60 hal.

OBSAH:

80. Vyhláška ministra zahraničních věcí o Dohodě mezi vládou Československé socialistické republiky a vládou Indické republiky o spolupráci v oblasti využívání jaderné energie pro mírové účely
81. Vyhláška ministra zahraničních věcí o Lisabonské dohodě o ochraně označení původu a jejich mezinárodního zápisu
- Oznámení o vydání obecných právních předpisů
- Oznámení o uzavření mezinárodních smluv

80

VYHLÁŠKA

ministra zahraničních věcí

ze dne 10. června 1970

o Dohodě mezi vládou Československé socialistické republiky a vládou Indické republiky o spolupráci v oblasti využívání jaderné energie pro mírové účely

Dne 9. listopadu 1966 byla v New Delhi podepsána Dohoda mezi vládou Československé socialistické republiky a vládou Indické republiky o spolupráci v oblasti využívání jaderné energie pro mírové účely.

Podle svého článku VII vstoupila Dohoda v platnost dnem 1. ledna 1967.

Český překlad Dohody se vyhlašuje současně.

Ministr:

Ing. Marko v. r.

DOHODA

mezi vládou Československé socialistické republiky a vládou Indické republiky o spolupráci v oblasti využívání jaderné energie pro mírové účely

Vláda Československé socialistické republiky a vláda Indické republiky jsou si vědomy velkého významu, jaký má využívání jaderné energie pro mírové účely a přejíce si dále rozvíjet přátelské vztahy mezi oběma státy též prohlubováním vzájemné spolupráce v této oblasti, se dohodly na těchto ustanoveních:

telské vztahy mezi oběma státy též prohlubováním vzájemné spolupráce v této oblasti, se dohodly na těchto ustanoveních:

Článek I

Smluvní strany budou vzájemně spolupracovat v oblasti výzkumu a využívání jaderné energie pro mírové účely. Příslušné orgány, organizace a instituce smluvních stran budou za tím účelem spolupracovat v těchto otázkách:

1. využívání radioaktivních izotopů ve vědě, lékařství, zemědělství a v různých odvětvích průmyslu a techniky;
2. technika, fyzika provozu pokusných atomových reaktorů;
3. jaderná fyzika nízkých a vysokých energií a problémy teoretické fyziky;
4. radiační chemie;
5. radiobiologická ochrana v jaderných zařízeních;
6. přístroje a zařízení pro jadernou techniku;
7. další otázky, na nichž se příslušné orgány smluvních stran mohou kdykoliv dohodnout.

Článek II

K uskutečnění spolupráce uvedené v článku 1 budou příslušné orgány smluvních stran provádět, podporovat a umožňovat:

1. navazování písemných a osobních styků mezi zástupci vědeckých a technických ústavů obou zemí;
2. vzájemné vysílání vědeckých pracovníků a odborníků za účelem výměny zkušeností, zvyšování kvalifikace a řešení společných úkolů;
3. účast odborníků jedné země na konferencích, kongresech, symposiích, seminářích a jiných akcích organizovaných druhou zemí (s výjimkou mezinárodních a regionálních akcí, na nichž jsou řešeny problémy s aktivní účastí obou stran);
4. výměnu vědeckotechnických publikací;
5. výměnu technické dokumentace, vzorků přístrojů a zařízení pro jadernou techniku a materiálů podle možností smluvních stran;
6. výměnu učebních programů, učebnic a zkušeností v oblasti přípravy a výuky odborníků;
7. výměnu stipendistů.

Za vládu

Československé socialistické republiky

Vlasák v. r.

Článek III

Ustanovení článku II se netýká informací, dokumentace nebo zařízení tajné povahy nebo těch, které smluvní strany nemohou poskytnout z důvodů, že byly získány od třetího státu nebo vyplynuly ze spolupráce s třetím státem.

Článek IV

Smluvní strany se zavazují, že na žádost druhé strany budou zachovávat zásady nutné pro utajení získaných informací a dokumentace. Informace a poznatky získané na základě této Dohody od jedné ze smluvních stran nebudou bez jejího souhlasu publikovány nebo poskytnuty třetímu státu.

Článek V

Tato Dohoda se bude provádět na základě konkrétních plánů spolupráce sjednávaných vždy na určité časové období mezi Československou komisí pro atomovou energii a Komisí pro atomovou energii Indie.

Článek VI

Zástupci Československé komise pro atomovou energii a zástupci Indické komise pro atomovou energii se budou jednou za tři roky scházet za účelem sjednávání plánů spolupráce uvedených v článku V této Dohody a zhodnocení průběhu a výsledků spolupráce v uplynulém období. Zpráva o tomto hodnocení bude předkládána vládám obou zemí.

Článek VII

Tato Dohoda vstoupí v platnost dnem vzájemně dohodnutým a doba trvání platnosti je stanovena na pět let. Pokud jedna ze smluvních stran tuto Dohodu písemně nevypoví tři měsíce před uplynutím uvedeného pětiletého období, zůstane Dohoda dále v platnosti a může být kdykoliv jednou ze smluvních stran vypovězena. Její platnost skončí tři měsíce poté, co druhá smluvní strana obdrží písemné oznámení o výpovědi.

Tato Dohoda byla sepsána v anglickém jazyce.

Dáno v Novém Delhi dne 9. listopadu 1966.

Za vládu

Indické republiky

V. A. Sarabhai v. r.

81

VYHLÁŠKA

ministra zahraničních věcí

ze dne 24. června 1970

o Lisabonské dohodě o ochraně označení původu a jejich mezinárodního zápisu

Dne 31. října 1958 byly v Lisabonu sjednány Lisabonská dohoda o ochraně označení původu a jejich mezinárodního zápisu a Prováděcí řád.

President republiky Dohodu ratifikoval a ratifikační listina byla uložena u švýcarské vlády, deponitáře Dohody, dne 11. srpna 1961.

Dohoda a Prováděcí řád vstoupily v platnost na základě svého článku 13 odst. 2 a článku 8 dnem 25. září 1936 a tímto dnem vstoupily v platnost i pro Československou socialistickou republiku.

Český překlad Dohody a Prováděcího řádu se vyhláší současně.

Ministr:

Ing. Marko v. r.

LISABONSKÁ DOHODA

o ochraně označení původu a jejich mezinárodního zápisu

Článek 1

Země, jichž se tato Dohoda týká, tvoří Zvláštní unii v rámci Unie na ochranu průmyslového vlastnictví.

Zavazují se podle podmínek této Dohody chránit v jiných zemích této Zvláštní unie označení původu výrobků, která jsou uznávána a chráněna z tohoto titulu v zemi původu a zapsána u Úřadu Unie na ochranu průmyslového vlastnictví.

Článek 2

(1) Ve smyslu této Dohody se rozumí pod pojmem označení původu zeměpisný název země, oblasti nebo místa sloužící k označení, odkud pochází výrobek, jehož jakost anebo znaky jsou dány výlučně nebo podstatně zeměpisným prostředím, čítaje v to činitele přírodní a činitele lidské.

(2) Zemí původu je ta země, jejíž jméno anebo jméno její krajiny nebo místa tvoří označení původu, které poskytlo výrobku jeho obecnou známost.

Článek 3

Ochrana se zajišťuje proti veškerému přisvojování nebo napodobování, i když pravý původ výrobku je označen nebo i když označení je použito v překladu nebo je doprovázeno výrazy jako např. „druh“, „typ“, „způsob“, „imitace“ nebo pod.

Článek 4

Ustanovení této Dohody nikterak nevylučují již platnou ochranu označení původu poskytovanou v jednotlivých zemích této Zvláštní unie na podkladě jiných mezinárodních ujednání, jako např. Pařížské úmluvy z 20. března 1883 na ochranu průmyslového vlastnictví a Madridské dohody ze 14. dubna 1891 o potírání falešného nebo klamavého označení původu, revidovaných naposled v Lisabonu 31. října 1953, nebo na podkladě národního zákonodárství nebo právní vědy.

Článek 5

(1) Označení původu se zapisí u Mezinárodního úřadu na ochranu průmyslového vlastnictví k žádosti úřadů zemí Zvláštní unie na jméno osob fyzických nebo právnických, veřejných nebo soukromých, oprávněných užívat těchto označení podle jejich národního zákonodárství.

(2) Mezinárodní úřad oznámí neprodleně zápisy příslušným úřadům této Zvláštní unie a uveřejní je v periodicky vydávaném věstníku.

(3) Příslušné úřady zemí mohou prohlásit s udáním důvodů, že nemohou zajistit ochranu určitého označení původu, jehož nápis jim bude oznámen, pokud jejich prohlášení bude doručeno Mezinárodnímu úřadu ve lhůtě jednoho roku ode dne

přijetí oznámení o zápisu. Toto prohlášení nemůže v dotyčné zemi působit újmu jiným formám ochrany označení, na něž by si oprávněný žadatel mohl činit nárok ve smyslu ustanovení výše uvedeného článku 4.

[4] Po uplynutí lhůty jednoho roku, uvedené v předešlém odstavci, příslušné úřady této Unie nemohou proti takovému prohlášení vznést námitky.

[5] Mezinárodní úřad uvědomí v nejkratší lhůtě úřad země původu o prohlášeních předložených úřadem jiné země ve smyslu odstavce 3. Zájemce, kterého jeho národní úřad uvědomí o prohlášení jiné země, může v této druhé zemi předložit jakékoliv právní nebo správní námitky, na něž mají právo příslušníci této země.

[6] Je-li v jedné zemi určitěmu označení poskytnuta ochrana na základě oznámení o jeho mezinárodním zápisu a je-li toto označení v této zemi v užívání třetí stranou již z doby před tímto oznámením, má příslušný úřad této země možnost povolit této třetí straně lhůtu, nejdéle dvou roků ke skončení tohoto užívání, za podmínky, že o tom uvědomí Mezinárodní úřad do tří měsíců po uplynutí roční lhůty, stanovené ve výše uvedeném odstavci 3.

Článek 6

Označení, kterému byla poskytnuta v některé zemi Zvláštní unie ochrana podle postupu zmíněného v článku 5, se tam nebude moci považovat za obecný název druhu zboží, pokud bude chráněno v zemi původu jako označení původu.

Článek 7

[1] Zápis provedený v souladu s článkem 5 u Mezinárodního úřadu zajišťuje ochranu pro celé období zmíněné v předešlém článku, bez nutnosti jeho obnovy.

[2] Za každý zápis označení původu se bude platit jediný poplatek.

Výši poplatků určí jednomyslně Rada, která bude vytvořena podle článku 9, dále uvedeného.

Výtěžek z poplatků vybíraných Mezinárodním úřadem je určen k úhradě nákladů mezinárodní registrační služby označení původu za předpokladu, že se na země Zvláštní unie bude vztahovat článek 13 odst. 8 Pařížské úmluvy.

Článek 8

Opatření nutná k zajištění ochrany označení původu se budou moci provádět v každé zemi Zvláštní unie podle národního zákonodárství:

1. na návrh příslušného úřadu nebo na žádost příslušné prokuratury;
2. každou zúčastněnou osobou fyzickou nebo právnickou, veřejnou nebo soukromou.

Článek 9

[1] K provádění této Dohody zřizuje se u Mezinárodního úřadu Rada složená ze zástupců všech zemí, které jsou členy Zvláštní unie.

[2] Tato Rada stanoví svůj statut a jednací řád a provede jejich koordinaci s orgány Unie na ochranu průmyslového vlastnictví a s těmi mezinárodními organizacemi, které uzavřely s Mezinárodním úřadem dohody o spolupráci.

Článek 10

[1] Podrobnosti o provádění této Dohody jsou určeny řádem, který bude podepsán současně s Dohodou.

[2] Tato Dohoda, jakož i jednací řád mohou být v souladu s článkem 14 Všeobecné úmluvy podrobeny revizím.

Článek 11

[1] Členské země Unie na ochranu průmyslového vlastnictví, které se nezúčastnily této Dohody, budou moci k ní přistoupit, požádají-li o to formou předepsanou v článcích 16 a 16b Pařížské úmluvy.

[2] Notifikace o přístupu zajistí sama na území přistupující země platnost výše uvedených ustanovení ve prospěch těch označení původu, která byla mezinárodně zapsána v okamžiku přístupu.

[3] Nicméně bude moci každá země přistupující k této Dohodě ohlásit do jednoho roku, u kterých označení původu již zapsaných u Mezinárodního úřadu uplatní právo vyplývající z článku 5, odstavec 3.

[4] V případě výpovědi této Dohody platí článek 17b Pařížské úmluvy.

Článek 12

Tato Dohoda zůstane v platnosti, dokud bude jejími členy alespoň pět zemí.

Článek 13

Tato Dohoda bude ratifikována a ratifikační listiny budou uloženy u vlády Švýcarské konfederace.

Dohoda nabude platnosti, jakmile bude ratifikována pěti zeměmi měsíc poté, kdy bude švýcarskou vládou oznámeno, že došlo k páté ratifikaci, a pro země, jejichž jménem bude později ratifikována, nabude platnosti jeden měsíc po oznámení každé z těchto ratifikací.

Článek 14

[1] Tato Dohoda bude podepsána v jednom vyhotovení v jazyku francouzském a bude uložena v archivech vlády Švýcarské konfederace. Jeden ověřený opis bude touto vládou doručen každé z vlád zemí této Zvláštní unie.

[2] Tato Dohoda zůstává otevřena k podpisu pro země Unie o ochraně průmyslového vlastnictví do 31. prosince 1959.

[3] Oficiální překlady této Dohody budou vyhotoveny v jazyku německém, anglickém, španělském, italském a portugalském.

Na důkaz toho podepsali tuto Dohodu zplnomocněnci níže uvedených států.

Kuba

Španělsko

Francie
Řecko
Izrael
Maďarsko
Itálie

Maroko
Portugalsko
Rumunsko
Československo
Turecko

Dáno v Lisabonu dne 31. října 1958.

PROVÁDĚCÍ ŘÁD

k Lisabonské dohodě o ochraně označení původu a jejich mezinárodního zápisu

Článek 1

Žádost o mezinárodní zápis označení původu bude vyhotovena dvojmo v jazyku francouzském, na formulářích dodaných Mezinárodním úřadem. Žádost, ke které je třeba připojit příslušné poplatky, bude obsahovat tyto údaje:

1. zemi podávající žádost a její úřad oprávněný k přijímání oznámení, jakož i jméno či jména majitelů označení původu;
2. označení původu, o jehož zápis se žádá;
3. výrobek, na který se toto označení používá;
4. oblast výroby;
5. název a datum zákonných předpisů nebo prováděcích předpisů nebo soudních rozhodnutí, které uznávají ochranu v zemi, která žádost podává;
6. datum odeslání žádosti.

Úřady zemí, kterým je zápis oznámen, mohou prostřednictvím Mezinárodního úřadu žádat jeden opis dokumentů uvedených výše pod číslem 5, a to v původním jazyku.

Úřad doplní tyto údaje datem podání žádosti a pořadovým číslem.

Článek 2

Mezinárodní úřad provede:

1. hlavní rejstřík označení původu, ve kterém budou označení zapsána v chronologickém pořadí a s údaji uvedenými v článku prvním a dále datum převzetí oznámení od žádajícího národního úřadu, datum oznámení odeslaných Mezinárodním úřadem úřadům jiných zemí této Zvláštní unie, jejich odmítnutí a údaj o lhůtách, které byly event. povoleny podle ustanovení odstavce 6 článku 5 Dohody;
2. zvláštní rejstřík pro každou zemi Zvláštní unie, ve kterém budou tytéž údaje přepsány v chronologickém pořadí.

Článek 3

V případě, že Mezinárodní úřad zjistí, že žádost o zápis má formální nedostatky, musí odložit zápis označení původu a uvědomit o tom bez prodlení dožadující úřad, aby bylo možno odstranit závady.

Článek 4

[1] Jakmile je zápis v rejstřících proveden, potvrdí Mezinárodní úřad na dvou vyhotoveních zá-

dosti, že zápis byl proveden, a opatří je svým podpisem a razítkem.

[2] Jeden z těchto dvou výtisků zůstane v archivech Úřadu, druhý bude zaslán žádajícímu úřadu.

[3] Mezinárodní úřad oznámí co nejdříve národním úřadům veškeré údaje, které jsou stanoveny v článku 1, jakož i sdělení národních úřadů uvedené v článku 5.

[4] Národní úřady budou moci kdykoliv požádat o výmaz zápisu, k němuž došlo na základě jejich žádosti. Mezinárodní úřad provede tento výmaz a podá o tom zprávu národním úřadům.

Článek 5

Mezinárodní úřad uveřejní v periodickém věstníku „Les Appellations d'origine“:

- a) zapsaná označení původu, s údaji uvedenými pod číslem 1 a 6 článku 1 tohoto Řádu;
- b) případná oznámení o odmítnutí, která mu dojdou podle ustanovení článku 5 odstavec 3 Dohody, jakož i jejich vyřízení;
- c) případná zmocnění k dalšímu užívání určitých označení v souladu s článkem 5 odstavec 6 Dohody;
- d) případné výmazy mezinárodních zápisů.

Článek 6

Rada se schází na výzvu ředitele Mezinárodního úřadu.

Poprvé musí být svolána do tří měsíců po nabytí účinnosti Dohody.

Článek 7

[1] S ohledem na uplatňování článku 7 odstavce 2 Dohody a s výhradou příslušnosti vysoké dohlédací strany předloží Mezinárodní úřad Radě každým rokem během prvního čtvrtletí zvláštní zprávu o činnosti týkající se mezinárodní registrační služby označení původu.

[2] Výše jednotného poplatku za zápis bude z počátku 50 švýcarských franků.

Článek 8

Tento Řád vstoupí v platnost současně s Dohodou, na níž se vztahuje, a bude mít tutéž platnost.

OZNÁMENÍ O VYDÁNÍ OBECNÝCH PRÁVNÍCH PŘEDPISŮ

Ministerstvo plánování Československé socialistické republiky

spolu s ministerstvy plánování České socialistické republiky a Slovenské socialistické republiky vydalo na základě § 391 odst. 1 hospodářského zákoníku č. 109/1964 Sb. **metodické pokyny pro vypracování návrhu pětiletého plánu na léta 1971 až 1975 a návrhu prováděcího plánu na rok 1971 ústředními orgány** (čj. 70 881/70).

K těmto metodickým pokynům je připojena

příloha č. 1 — Vzory formulářů,

příloha č. 2 — Nomenklatura hlavních surovin a výrobků,

příloha č. 3 — Přehled plánovacích skupin,

příloha č. 4 — Rozbor snižování řídicího a správního aparátu.

Ministerstvo plánování České socialistické republiky

vydalo **metodické pokyny pro vypracování návrhu pětiletého plánu na léta 1971 až 1975 a návrhu prováděcího plánu na rok 1971 za hospodářství řízené národními výbory** (čj. 23 840/70)

s přílohou č. 1 — Vzory formulářů jednotlivých částí plánu,

přílohou č. 2 — Přehled plánovacích skupin,

přílohou č. 3 — Přehled organizací a členění návrhů plánu,

přílohou č. 4 — Informativní přehled formulářů, na kterých předloží návrh pětiletého nebo prováděcího plánu národním výborům ústřední orgány.

Ministerstvo plánování Slovenské socialistické republiky

vydalo **metodické pokyny pro vypracování pětiletého plánu na léta 1971 až 1975 a prováděcího plánu na rok 1971 národními výbory v Slovenské socialistické republice** (čj. 5189/70)

s přílohou č. 1 — Vzory formulářů,

přílohou č. 2 — Přehled plánovacích skupin,

přílohou č. 3 — Formuláře z ústředních orgánů.

Metodické pokyny jednotlivých ministerstev vycházejí jako samostatné publikace, které podle předběžných objednávek zasílá příslušným ústředním orgánům a národním výborům Statistické a evidenční vydavatelství tiskopisů, n. p., Praha.

Vláda Slovenské socialistické republiky

svým usnesením č. 220 z 1. července 1970, podle § 31 odst. 2 zákona č. 76/1959 Sb., o některých služebních poměrech vojáků, ve znění zákonného opatření předsednictva Národního shromáždění č. 165/1964 Sb., kterým se mění a doplňuje zákon o některých služebních poměrech vojáků, a zákon č. 59/1969 Sb., o některých změnách ve služebních poměrech vojáků z povolání, schválila **směrnice na umístování propuštěných vojáků z povolání, příslušníků ozbrojených bezpečnostních sborů a příslušníků Sboru nápravné výchovy a jejich přípravu na zvolené občanské povolání**.

Směrnice nabyly účinnosti dnem 1. července 1970 a jsou publikované v Ústředním věstníku Slovenské socialistické republiky v částce 8 číslo 12 ročník 1970.

Do směrnice je možno nahlédnout na okresních vojenských správách a u tajemníků Rady obrany okresních národních výborů na Slovensku.

Ministerstvo vnitra Slovenské socialistické republiky

vydalo po schválení ministerstvem práce a sociálních věcí SSR a v dohodě s ústředním výborem Slovenského odborového svazu pracovníků státních orgánů **výnos** ze dne 19. ledna 1970 č. VSV/4-755/1969 **o změně kvalifikačních předpokladů u některých funkcí a o doplnění nomenklatury funkcí a základních platů pro pracovníky aparátu národních výborů.**

Tímto výnosem se mění a doplňuje výnos ministerstva vnitra ze dne 7. června 1968 č. NV-III/3-882/2-68 registrovaný v částce 34 Sbírky zákonů z roku 1968.

Do výnosu lze nahlédnout v ministerstvu vnitra SSR a na odborech vnitřních věcí okresních národních výborů SSR, Národního výboru hl. města SSR Bratislavy a Městského národního výboru Košice.

Ministerstvo zdravotnictví Slovenské socialistické republiky

vydalo v dohodě se zúčastněnými orgány podle § 11 odst. 3 zákona č. 20/1966 Sb., o péči o zdraví lidu, **směrnice** ze dne 25. května 1970 č. Z-6539/1970-C/13 **o úhradách za zdravotnické služby, které nejsou nezbytné.**

Směrnice podrobně upravují, které služby a za jakých podmínek nejsou ve smyslu § 11 odst. 3 zákona č. 20/1966 Sb., o péči o zdraví lidu, nezbytné. V připojeném sazebníku se současně uvádějí úhrady za tyto služby.

Směrnice nabývají účinnosti dnem 1. července 1970. Tímto dnem se zrušuje výměr ministerstva zdravotnictví č. 12/1966-FO, ze dne 23. prosince 1966 o úhradách za zdravotnické služby, které nejsou nezbytné, uveřejněný pod č. 4 ve Věstníku ministerstva zdravotnictví z roku 1967.

Směrnice jsou uveřejněny v částce 6—7/1970 pod č. 11 Věstníku ministerstva zdravotnictví SSR; lze do nich nahlédnout v ministerstvu zdravotnictví, ústavech národního zdraví a na okresních národních výborech.

Ministerstvo zdravotnictví Slovenské socialistické republiky

vydalo v dohodě se Slovenskou radou odborových svazů, Slovenským odborovým svazem pracovníků ve zdravotnictví a s ostatními zúčastněnými ústředními orgány podle § 21 odst. 1, § 22 odst. 2 a § 70 odst. 1 písm. c) zákona č. 20/1966 Sb., o péči o zdraví lidu, podle § 51 odst. 3 zákona č. 54/1956 Sb., o nemocenském pojištění zaměstnanců, podle § 38 odst. 2 vyhlášky č. 45/1966 Sb. a k provedení § 30 a 72 vyhlášky č. 42/1966 Sb. **směrnice** č. Z-7709/1970-B/1 z 15. května 1970 **o posuzování zdravotní způsobilosti k práci.**

Směrnice upravují posuzování zdravotní způsobilosti při volbě povolání, při nástupu do práce, v souvislosti s výkonem práce, při změně práce a při dočasné pracovní neschopnosti.

Zrušují se směrnice ministerstva zdravotnictví č. 49/1967 Věstníku ministerstva zdravotnictví o posuzování zdravotní způsobilosti k práci.

Směrnice nabyly účinnosti dnem 1. června 1970 a budou publikovány v částce 9—10 Věstníku ministerstva zdravotnictví SSR jako závazné opatření č. 17/1970. Je možno do nich nahlédnout na ministerstvu zdravotnictví SSR, na odborech zdravotnictví ONV a na ústavech národního zdraví.

OZNÁMENÍ O UZAVŘENÍ MEZINÁRODNÍCH SMLUV

Ministerstvo zahraničních věcí

oznamuje, že dne 10. října 1969 byl v Praze podepsán Protokol o výměně zboží mezi Československou socialistickou republikou a Socialistickou federativní republikou Jugoslávií na rok 1970. Protokol vstoupil v platnost dne 15. května 1970.

Text Protokolu je uložen v archivu ministerstva zahraničních věcí.

Ministerstvo zahraničních věcí

oznamuje, že výměnou nót provedenou v Nikósii dne 11. března (23. března) 22. května 1970 byla obnovena platnost zbožíových listin sjednaných v rámci Obchodní dohody mezi Československou socialistickou republikou a Kyperskou republikou ze dne 6. února 1962, na další období jednoho roku, tj. na období od 6. února 1970 do 5. února 1971.

Texty uvedených nót jsou uloženy v archivu ministerstva zahraničních věcí.

Ministerstvo zahraničních věcí

oznamuje, že dne 30. dubna 1970 byly v Praze podepsány:

- Dohoda mezi vládou Československé socialistické republiky a vládou Svazu sovětských socialistických republik o spolupráci při výstavbě dvou atomových elektráren v Československé socialistické republice,
- Dohoda mezi vládou Československé socialistické republiky a vládou Svazu sovětských socialistických republik o spolupráci při výstavbě kombinátů na výrobu bytových panelů v ČSSR a
- Dohoda mezi vládou Československé socialistické republiky a vládou Svazu sovětských socialistických republik o rozšíření technické pomoci poskytované Sovětským svazem při výstavbě metra v Praze.

Tyto dohody vstoupily v platnost dnem podpisu.

Texty dohod jsou uloženy v archivu ministerstva zahraničních věcí.

Ministerstvo zahraničních věcí

oznamuje, že dne 2. června 1970 byl v Praze podepsán Protokol o obchodu mezi Československou socialistickou republikou a Dánským královstvím v období od 1. června 1970 do 31. května 1971, který byl sjednán v rámci Dlouhodobé obchodní a platební dohody mezi oběma zeměmi ze dne 9. června 1966. Protokol vstoupil v platnost dnem podpisu.

Text Protokolu je uložen v archivu ministerstva zahraničních věcí.